

Året Var

DHF:s FÖRTECKNING ÖVER ÅRTAL I DALARÖS HISTORIA har tagits fram med hjälp av uppgifter tagna ur litteratur som berör Dalarö, sökning via Internet och med hjälp av boende på Dalarö.

**Detta är en fördjupning
av händelsen år**

se nästa sida

1753.

Regeringen vill främja storskaligt fiske (av holländsk modell) för att minska fiskimporten och subventionerar lokala bolagsbildningar, vilket gör att under en 20-årsperiod skall ett nyinrättat s.k. "Stockholms fiskköparämbete" reglera fiskhandeln och år 1753 skall fisk från Dalarö till och med Dyvik levereras vid Gränö och fisk från Brevik och de norra delarna av Tyresö levereras vid Gåsö.

År	Import	Export
1739	464573	1967
1745	689881	1148
1746	623410	285
1747	616734	218
1748	796138	622
1749	852922	868
1750	753950	3127
1751	1035549	1137
1752	664058	738
1753	588743	2420
1756	546270	34301

*Källa: Generalpersedelextrakt/Persedelextrakt. KK. KKA. RA.
Anm: dr smt = daler silvermynt*

Allmänt om fisket i skärgården.

Att bo på öarna i skärgården har alltid krävt mångsyssleri, då som nu. Fisket var basnäringen och en förutsättning för överlevnad för de flesta. Jordbruket var magert och räckte inte långt, det fungerade oftast som ett komplement tillsammans med jakt på säl och sjöfågel. Det var fisket som ställde maten på bordet. Med flera generationers erfarenhet av skärgårdsfiske i ryggen skedde fisket med otaliga redskap och metoder, var och en lämpad för en viss plats, fångst och årstid. Det viktigaste och mest givande fisket var det som bedrevs på utskären eller fiskeskären. Där var tillgången på fisk, särskilt strömming, oftast utmärkt.

Fiskeskären i ytterskärgården tillhörde också kronan men betraktades som allmänning. Vem som helst som hade ett hemman i skärgården hade rätt att fiska på utskären mot att de betalade en del av fångsten till kronan.

Efterhand övertogs allt fler fiskeskär – liksom annan mark – av adeln, som antingen köpte dem av kronan eller fick dem som förläning. I ägandet ingick skatterätten till de gårdar som fanns inom det aktuella området – allmogen fick betala skatt till sin nya husbonde istället för till kungen.